

DIARI DE L'ESCOLA D'ESTIU DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ : URGELL, 187 - BARCELONA

Dimecres 12 d'Agost de 1931 : Any 1 - Núm. 10 : Preu: 10 cèntims

COM QUEDEM?

Fa deu dies que Catalunya deia quina era la seva voluntat, sobirana i intangible. Un munt de mils vots ho varen dir clarament.

I Macià, el Crist del nostre ideal pronuncià aquells tres mots, lacònics, sintètics, concisos: "*Ja som lliures!!*".

No es pot dir més en menys paraules. Lliures, autònoms; però no independents.

Catalunya s'ha donat el dret d'autodeterminació. Ha reclamat la Instrucció, l'ordre públic, la Justícia i la Hisenda.

Els mestres n'estem ben joiosos, Estimem l'escola; i perquè l'estimem i volem el bé dels infants, sentim el desig que sigui ben catalana, que s'hi respirin aquells perfums de cosa nostra, ben nostra.

L'escola daleja per dependre directament de la Generalitat quan ens aprovin l'Estatut. No de l'Estat Central, el qual no pot comprendre d'una manera tan perfecta les necessitats de cada regió ni li escau dictar lleis especials per a l'una o per a l'altra, donat el cas que arribessin a ésser compreses aquestes necessitats. Tampoc poden dependre directament del Municipi pels greus problemes que es plantejarien a l'escola i al mestre, tant de caire moral com de caire material.

L'escola catalana cal que depengui directament de la Generalitat de Catalunya.

I perquè així ho creiem i així ho desitgem varem votar, tots com un sol home, l'Estatut. Però una nota ens ha vingut a amargar aquest nostre goig: Segons la premsa, l'Associació del partit de Lleida-Borges s'ha reunit, malgrat les vacances escolars que allunyen del lloc de residència molts companys, i malgrat també el funcionament de l'ESCOLA D'ESTIU que n'aplega molts altres de tots els indrets de la nostra terra i ha pres l'acord d'expressar els seus desigs de dependre únicament i exclusiva de l'Estat per a tots els efectes de llur carrera professional.

Suposem que es refereixen a l'Estat Central. I això ens ha ferit.

No es tracta d'esbrinar si eren 10, o si eren 25 els reunits. Podria ésser que fossin menys. Però és l'Associació la que va pendre l'acord.

¿Quins motius tenen aquests nostres companys que els hagin encaminat per aquests viaranyes?

El respectem perquè totes les maneres d'opinar ens mereixen respecte. Però el deplorem, i ens emplena d'angoixa, i més encara ara després d'aquest resultat plebiscitari tan ufanós, tan expressiu de la voluntat unànime d'un poble:

“Volem la Instrucció pública!” ha clamat.

I segurament que aquests nostres companys benivolguts que ara han teclejat un so en desacord amb la bella harmonia que sortí del cor de Catalunya i que s'escampà arreu del món com si cada vall i cada muntanya i el pla i el mar li fessin ressò, segurament que ells mateixos varen disposar a les urnes aquell “sí” que ens ha ajudat a assolir la victòria.

Com quedem, doncs?

LA VIDA SOCIAL A L'ESCOLA D'ESTIU

VII

Amb veritable espectació començà la sessió poètica anunciada per al dia 10 d'Agost prop passat. En Ventura Gassol, Conseller d'Instrucció pública de la Generalitat, donant una vegada més, proves del seu intens amor envers el Magisteri Català, s'encarregà de l'esmentada sessió.

Inicià l'acte el senyor N. Masó, glossant l'obra poètica d'En V. Gassol i fent constatar la seva íntima relació amb l'actuació política del gran patriota.

Després d'uns mots previs el poeta començà la lectura d'algunes de les seves poesies. Durant el transcurs de la lectura, es mantingué viu l'interès de l'auditori, que omplia la Sala d'Actes de la Residència.

Les poesies llegides podríem classificar-les en tres seccions: sentimental, patriòtica i psicològica.

Podem encabir en la primera «El vel de la melangia», composició perfilada que penetrà en el nostre ésser, donant-nos una

sensació de fiblada dolça i suau.

Entre les patriòtiques, cal que esmentem: «Les tombes flamejants» i «Glossa» (dedicat a l'alcalde de Cork).

El ritme agut del poeta selvatà adquireix en aquestes poesies el so de crit de combat, que arravata i inflama d'amor envers la Pàtria irredenta.

Del gènere psicològic ens recità «El Contacte». Segons paraules del poeta l'argument de la poesia fou viscut en mig d'aquells viatges a través del Món: empenyut per l'exili continuat i cruel.

Acompanyava el Sr. Gassol la seva distingida esposa la qual després de visitar les dependències de la Casa, presidí la sessió junt amb la Secretària de Redacció del «Diari de l'Escola d'Estiu», senyoreta Fàbregas.

Esperem que l'acte ressenyat serà el principi d'altres en els quals el Conseller-Poeta pendrà part activa. Hi ha a la vida tanta prosa, que és necessari, de tant en tant, un contacte amb la veritable poesia, tan ben encarnada en l'obra d'En Ventura Gassol.

X. E.

EXCURSIÓ A SANT MIQUEL DEL FAI

Un dia insegur, amenaçador de pluja com ja havia fet durant la nit passada, fou el marc de l'excursió. A la Plaça de Tetuan un autocar engoli els trenta sis excursionistes i una quantitat molt remarcable de bon humor. Després de travessar pobles alegrois, que semblaven vestits de festa, arribarem a Sant Feliu de Codines.

Es continuà l'excursió, per entre muntanyes, seguint un camí arrecerat, on el sol queia verticalment. La caminada durà una hora i mitja de pagès o sia tres hores reals. Amb tot, el panorama que s'albirava era tan sorprenent que féu el miracle de convertir en una agradable passejada el trajecte.

Arribats a Sant Miquel del Fai es formaren animades colles i sense compliments fou satisfet el nostre deure envers l'estómac. Posats en pla de *turista* visitarem l'església dedicada a Sant Miquel, plaçada a la roca viva; i finalment acompanyats d'un guia, proveït d'atxa de vent, ens endinsàrem a les coves naturals, passant per la balma coneguda pel nom de "*La Cortina d'aigua*", on l'aigua caient brunzent forma una veritable cortina de finíssimes gotes que deixa esmaperdut l'esperit del qui ho contempla.

El cap de colla Sr. Gardenyes donà el crit de marxa i perseguits per una nuvolada amenaçadora arribarem a Riells on hi havia l'auto que ens portà fins a La Garriga. L'última etapa *La Garriga-Barcelona* fou feta amb tren.

A les nou caiguérem, mig morts de cansament, a l'andana de l'estació del Nord. Un autòmibus ens recollí i ens deixà a la porta de la Residència, on ens esperava un sopar, que ens donà ànims per a explicar les facècies de l'excursió als amics, que tingueren mandra i es quedaren a ciutat.

Angelina Cuni.

PER QUÈ NO BALLEM SARDANES?

La sardana és la dansa més bella — de totes les danses que es fan i es desfan diu, Maragall.

Hi ha entre nosaltres, companys i damiselles de Girona, el rovell de l'ou de la sardana; amics que executen música i mestres que desitjarien saber ballar-les.

No fóra possible que aquests elements es posessin d'acord i féssim ballades?

Tots recordem els fatídics temps — perquè no són pas llunyans — en què volent fer perdre tot això nostre es prohibiren les sardanes.

Avui que, pletòrics de vida, podem fruir del que amb tot dret ens pertany, celebrem-ho, consagrant alguns moments del dia a la Sardana; formem aquesta gran cadena d'amor que ha de lligar els nostres cors en ardents entusiasmes de germanor i companyonia, bategant al ritme del compàs airós.

Els companys que assisteixen a Rítmica són alligonats pel Mestre Llongueres de la importància de la dansa com a manifestació plàstica de la música i de la necessitat que a l'escola primària es dansin ballets populars i sardanes, no com a exhibicions coreogràfiques, sinó com a elements d'educació musical, part integrant de l'educació general que devem a l'infant.

Comencem, doncs, per ballar sardanes, vulguin aprendre'n els que no en sàpiguem i fem arribar aquest sa mitjà d'esplaïament i educació als infants de les nostres escoles.

J. G. C.

No hi ha cap càrrec, de tots els que he tingut, que superi en honor i dignitat el de mestre.

Nichbur

No hi ha cap funció que superi la d'educar els propis fills i els de la ciutat.

Sòcrates

BELL SOMNI

És perfectament compatible ésser alumne de l'Escola d'Estiu i somniar. El meu somni no obeeix a raons d'ordre fisiològic, ni tampoc a la persistència de l'última i òptima sensació percebuda.....

He vist moltes escoles, totes netes, clares, lluminoses, on el primer element, el mestre, era també un home dilecte, exemplar, correcte, net, clar i lluminós, d'un domini d'ell mateix inexhaurible i he constatat que ha assolit un llenguatge estructurat, col·laborant ell directament a la dita estructuració, amb aportacions de mots comarcals, savis, que han enriquit i contribuït a la construcció del nostre edifici lingüístic.

He vist arreu de Catalunya uns infants de parla correcta i fàcil que s'expressaven amb

propietat sense caure en els vulgars mots del carrer, que per dissort eren tan corrents entre nosaltres.

Ara ja tots els professionals de les ciències educatives ajuden amb interès manifest, amb aportacions de llurs treballs escolars, el Consell de Pedagogia de Catalunya per a la possible organització i fins creació d'una pedagogia pròpia i original que s'adapti a l'infant en les seves condicions de naturalesa, diferent en cada comarca catalana.

Adés he vist com el mestre, incorporat al ressorgiment universal de les valors socials, és ben vist i atès; fins el poble ha correspost als seus afanys fent-li la vida fàcil, digna i independent en l'aspecte econòmic.

Vet ací el meu somni!

Lluís Panadès

N O T E S

* *De la Direcció.*— Han arribat a la Redacció algunes indicacions en forma de queixa referents a la concisió i sequedat de les cròniques titulades «La vida social a l'Escola d'Estiu». Pel que es veu hi ha qui voldria que es prodiguessin els adjectius, i això francament, creiem que és feina pròpia dels aficionats a redactar programes de Festa Major. Nosaltres creiem que s'ha de fer de cronista, no pas de cirabotes.

* *Administració.*— Preguem que passin per la Secretaria de l'Escola per tal de recollir el rebut corresponent com a protectors del nostre diari els companys que anomenàvem en el número 6 del Diari de l'Escola d'Estiu corresponent al 7 d'agost i a més els companys matriculats amb els números 85—426—199—387—51—55—306—330—4—20—242—224—406—138—149—248 i 364. Així mateix agraiem als qui no hagin pagat el seu import, que ho facin des de dos quarts d'una a la una, tots els dies feiners.

* El Sr. Cassià Costal no donarà les seves tres lliçons sobre «El desenvolupament de l'infant» fins als tres darrers dies de la setmana vinent. El Sr. A. Gali dividirà el seu curset sobre «Autoritat i Llibertat», en dues tandes de tres lliçons, la segona de les quals coincidirà amb la del senyor Costal.

* Avui, a dos quarts de set, al Saló de la Residència, el Sr. Xirau danarà la segona lliçó de Filosofia.

* Dijous a la tarda, el Sr. Puig i Ferrer, pronunciarà la primera de les quatre conferències anunciades. Versarà sobre «Goethe». Dues distingides actrius del teatre Català llegiran algunes poesies del gran poeta.

* Divendres, a dos quarts de sis, la eminent escriptora, Maria Llum Morales parlarà d'«Escola, infants i poesia». Sabem que aquesta sessió ha suscitat, a hores d'ara, molt d'interès.

* Al mateix divendres, a dos quarts de set, hi haurà sessió de Rítmica.

* El propinent dilluns es farà l'anunciada visita a l'Observatori Fabra. Sortirem a les cinc de la tarda. Cal inscriure's.

* A Secretaria hi han lletres a nom de Lluís Rotllan i Joan Serra i Huguet, i periòdics per a Josep Iglésies.

* Ha estat trobada una petaca. Conté paper i tabac.